

parum reprehendit, de eo tamen judicat: *Eum nihil Stoicum, nihil superciliosum prae se ferre.* MELANCHTHON alias non nimius Lutheri Encomiastes, id tamen de eo praedicat: *Quis est, cui quidem ille notus fuit, qui nesciat, quanta humilitate praeditus, quanta bujus in congressibus familiaribus suavitatis, quam minime hic contentiosus aut rixator fuerit?* Calumnia itaque deprehenditur, Lutherum nimiam affectasse inter suos autoritatem, cum manifesto constet, eum tam modeste de meritis & animi sui dotibus sensisse, ut aliis etiam eo longe inferioribus palmam dare non recusarit. Melanchthonem aliquando aegrotantem coram multis amicis praestantisimum DEI organon nominavit, ejusque merita suis esse longe excellentiora, dicere non veritus est. Quantum POMERANVM aliosque Collegas coluerit, amaverit, imo veneratus fuerit, non uno documento exponi posset. Secus ipsum se gessisse, ubi cum superbis hostibus veritatis erat negotium, non superbiae, sed fortitudinis erat indicium: *Meiner Lehre halben bin ich aller Welt viel, viel, viel zu stolz, steiff und boffärtig, aber meines Lebens halber bin ich auch einem ieglichen Kinde demüthig und unterworffen, wer das nicht gewußt hat, der höre es ietzt.* Ita scribebat Vir optimus A. 1527. cum respondendum esset Henrico, Regi Angliae, libello antea citato. Nimium honoris cultum ei delatum saepius deprecatus est, imo saepissime monuit, *man solle nicht ihm, sondern dem Worte Gottes schlechterdings trauen.*

§. V. (III.) Conversationem ejus, & sermones familiares quam plurimis offendiculum dedisse ajunt, & ad ejus sermones convivales provocant. Sed millies haec dicta, millies a nostratis refutata sunt. Quod ad eos sermones attinet, nonnulla quidem, quod fatemur, liberiore mente fuerunt prolati, plurima autem vel non recte percepta, vel ab aliis etiam addita, quod factum illis scriptis & compilationibus, quae adhuc nostra aetate sub rubro in *Ana*
orbi